Nr. 51. Pszczyna, dnia 19 grudnia 1936.

# GAZETA URZĘDOWA

## POWIATU PSZCZYŃSKIEGO.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz dwułamowy lub jego miejsce 0,40 zł., z obcych powiatów 0,50 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: Sekr. A. Wróbel, Wydział Powiatowy. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

## Część urzędowa.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. z dnia 31 października 1936 r. Nr. 31, poz. 217).

### PISMO OKÓLNE

z dnia 23 października 1936 r.

**w sprawie ujawniania cen hurtowych.**

(Nr. Apr. 89-9-1).

Do

P.P. Wojewodów. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Dotychczasowe środki zwalczania nieuzasadnionych, wygórowanych cen artykułów powszechnego użytku — zastosowane prawie wyłącznie do właścicieli sklepów detalicznych nie dają jeszcze dostatecznie zadawalających wyników wskutek podbijania cen a nawet ukrywania zapasów towaru w hurcie celem zmniejszenia jego podaży.

Wobec powyższego zarządzam bezwzględne stosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 20. II. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139) oraz okólników Nr. 68 z 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 8 poz. 103) i Nr. 81 z 1935 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 38 poz. 207) do składów i sklepów hurtowych.

Ponadto przypominam, że w myśl § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 20. II. 1923 r. przysługuje Panom prawo żądania od posiadaczy przedsiębiorstw handlowych faktur (rachunków) na wszelkie przez nich na sprzedaż nabyte przedmioty powszedniego użytku. Z uprawnień tych zechcą Panowie w jak najszerszej mierze korzystać, dążąc do wykrycia winnych spekulacyjnego podbijania cen.

W przypadku stwierdzonego ukrywania zapasów dla celów spekulacyjnych upoważniam Panów do wykorzystania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 października 1923 r. w sprawie ujawniania zapasów przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 875) z tym, że należy obowiązek ujawniania zapasów nałożyć na: 1) składy fabryczne, 2) hurtowników (półhurtowników) i 3 detalistów. Powyższe nie dotyczy producentów rolnych w odniesieniu do produktów rolnych.

Winnych nieujawniania cen, pobierania cen wyższych od ujawnionych oraz winnych przekroczenia zarządzeń wydanych przez Panów Wojewodów (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) na zasadzie rozporządzenia z 9. X. 1923 r. należy pociągnąć do jak najsurowszej odpowiedzialności w trybie karno-administracyjnym.

Wreszcie podkreślam, że celem skutecznego przeciwdziałania spekulacji — środki będące w dyspozycji władz administracji ogólnej muszą być stosowane szybko i zdecydowanie.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

---

WYDZIAŁ POWIATOWY
w Pszczynie.

## PRZETARG

nieograniczony pisemny na dostawę około 2.600 ton tłucznia drogowego o wymiarach 5 — 7 cm, 350 ton klińca o wymiarach 1—2 cm oraz 600 ton miału kamiennego o wymiarach 0—5 m/m ogłasza Wydział Powiatowy w Pszczynie z terminem wnoszenia ofert **do dnia 29 grudnia 1936 r. do godziny 10-tej przed południem.** Oferty pisemne należy wnosić na oryginalnych formularzach, które można otrzymać w kancelarii Wydziału Powiatowego w godzinach urzędowych.

Do ofert należy dołączyć wadium w wysokości 5 % kwoty oferowanej w gotówce wzgl. w papierach wartościowych, uznanych przez Ministerstwo Skarbu oraz dyplom o subskrybowaniu Pożyczki Narodowej i zaświadczenie popierania Komitetu Normalizacyjnego. Oferty na niewłaściwych formularzach nie będą rozpatrywane. Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta oraz prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów.

Pszczyna, dnia 16 grudnia 1936 r.

**Przewodniczący Wydziału Powiatowego:**
(—) Dr. Jarosz.

---

Wydział Powiatowy
Nr. T. 13-a/4

## Ogłoszenie o przetargu.

Wydział Powiatowy w Pszczynie zakupi w drodze przetargu ofertowego kamień łamany na podkład wapienny lub piaskowy o wymiarach 15—20 cm w ilości około 500 m³. Kamień musi odpowiadać następującym warunkom: pochodzić ze skały niezwietrzałej, wytrzymałej na ścieranie oraz posiadać dokładnie wymiary 15 — 20 cm. Termin dostawy ustala się do 1 marca 1937 r. Odbiór kamienia odbędzie się na drodze gminnej „Orzesze—Jaśkowice“ według figur, których ułożenie należy do dostawcy lub też ilościowo według wagi podanej w liście przewozowym — jakościowo zaś na drodze. W ofercie należy podać: koszt jednego m³ kamienia loko droga Orzesze—Jaśkowice lub koszt jednej tony kamienia loko wagon stacja załadowcza. Oferty należy wnieść **do dnia 8 stycznia 1937 r.** do Wydziału Powiatowego w Pszczynie, w kopertach zamkniętych z napisem: „Oferta na dostawę kamienia — droga Orzesze—Jaśkowice“. Otwarcie ofert nastąpi w tymże dniu w Powiatowym Zarządzie Drogowym o godzinie 10-tej. Do oferty należy dołączyć kwit Urzędu Skarbowego w Pszczynie na złożone wadium w wysokości 5 % od oferowanej sumy.

Pszczyna, dnia 19 grudnia 1936 r.

**Przewodniczący Wydziału Powiatowego:**
(—) Dr. Jarosz.

---

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z d. 28 października 1936 r. Nr. 82, poz. 568)

## ROZPORZĄDZENIE
## Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 15 października 1936 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o pomieszczeniach i urządzeniach zakładów mleczarskich oraz o zawodowym przygotowaniu kierowników tych zakładów.**

Na podstawie art. 2 ust. (1) i art. 19 ustawy z dnia 22 kwietna 1936 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 272) zarządza się co następuje:

### Pomieszczenia i urządzenia zakładów mleczarskich.

#### Zlewnie mleka.

**§ 1.** (1) Zlewnią mleka jest zakład, w którym zlewa się mleko pochodzące z własnego gospodarstwa lub z cudzych gospodarstw w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny

sposób, o ile mleko nie jest w zakładzie poddawane innym zabiegom, niż oczyszczenie i schłodzenie.

(2) Nie jest zlewnią zakład, w którym zlewa się (oczyszcza, schładza) mleko, pochodzące z własnego gospodarstwa w celu dostarczenia go do zakładu mleczarskiego (zlewni, mleczarni, maślarni, śmietanczarni, serowni).

**§ 2.** Zlewnia mleka powinna posiadać co najmniej dwa pomieszczenia.

**§ 3.** Zlewnia mleka powinna posiadać co najmniej:

1) wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka;

2) urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu; jeżeli badanie tłuszczu w mleku odbywa się nie w zlewni lecz w zakładzie mleczarskim, do którego zlewnia dostarcza mleko, a zlewnia poza tym nie wprowadza mleka w obrót — zamiast urządzeń do określania zawartości tłuszczu w mleku zlewnia powinna posiadać urządzenia do pobierania i przechowywania próbek mleka,

3) urządzenia do oczyszczania mleka (sito mleczarskie z filtrem lub wirówkę oczyszczającą), jego oziębiania (oziębiacz) i urządzenia do przechowywania mleka (kadź do przechowywania mleka lub basen do przechowywania baniek z mlekiem), umożliwiające utrzymanie niskiej temperatury.

**§ 4.** Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń w zlewni mleka powinny dawać możność odbioru, oczyszczenia i schłodzenia dostarczonego każdorazowo do zlewni mleka do temperatury poniżej + 10°C w ciągu najwyżej 2 godzin oraz utrzymania mleka w tej temperaturze aż do czasu jego wydania.

## Mleczarnie.

**§ 5.** (1) Mleczarnią jest zakład, w którym prócz zabiegów, określonych w § 1, mleko jest poddawane jeszcze innym zabiegom, jak np. pasteryzowanie, homogenizowanie, butelkowanie w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

(2) Mleczarnią jest również zakład, który oprócz czynności, wymienionych w ustępie poprzedzającym, wyrabia z mleka śmietankę lub śmietanę w celu jej sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

**§ 6.** Mleczarnie powinny posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

**§ 7.** Mleczarnie powinny posiadać co najmniej wszystkie urządzenia zlewni (§ 3), przy czym wielkość oziębiacza powinna być taka, aby cała ilość mleka mogła być bezpośrednio po oczyszczeniu lub po pasteryzacji schłodzona przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz do temperatury poniżej + 10°C.

**§ 8.** Mleczarnie, które sprzedają lub w inny sposób wprowadzają w obrót mleko pasteryzowane lub homogenizowane albo takąż śmietankę, powinny posiadać aparaty do pasteryzacji lub homogenizacji.

## Śmietanczarnie.

**§ 9.** Śmietanczarnią jest zakład, w którym dokonywa się wyłącznie odciąganie z mleka smietanki i przygotowywanie jej w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

**§ 10.** Śmietanczarnia powinna posiadać co najmniej dwa pomieszczenia.

**§ 11.** Śmietanczarnia powinna posiadać co najmniej:

1) wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka,

2) urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu; jeżeli badanie zawartości tłuszczu w mleku odbywa się nie w śmietanczarni lecz w maślarni, do której śmietanczarnia dostarcza śmietankę, śmietanczarnia zamiast urządzeń do określania zawartości tłuszczu w mleku powinna posiadać urządzenia do pobierania i przechowywania próbek mleka,

3) urządzenia do podgrzewania mleka (podgrzewacz lub kocioł) oraz wirówkę,

4) oziębiacz,

5) urządzenia do utrzymywania śmietanki w niskiej temperaturze do czasu wysłania do maślarni.

§ 12. Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń śmietanczarni powinny dawać możność odebrania i oczyszczenia mleka, odciągnięcia z niego śmietanki w ciągu najwyżej trzygodzinnej pracy wirówki (wirówek) przyjmując za podstawę jej (ich) katalogową sprawność, schłodzenia śmietanki bezpośrednio po odciągnięciu do temperatury poniżej + 10° C przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz oraz utrzymania jej w tej temperaturze do czasu wysłania do maślarni.

**Maślarnie.**

§ 13. Maślarnią jest zakład, w którym wyrabia się masło w celu jego sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 14. Maślarnia powinna posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

§ 15. (1) Maślarnia powinna posiadać co najmniej:

1) wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka lub śmietanki,

2) urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu,

3) sito mleczarskie z filtrem do oczyszczania mleka,

4) urządzenia do podgrzewania mleka (podgrzewacz lub kocioł) oraz wirówkę, o ile zakład odbiera pełne mleko,

5) oziębiacz,

6) urządzenia do przeprowadzenia fermentacji śmietany (kadzie fermentacyjne lub basen do przechowywania naczyń ze śmietanką),

7) masielnicę i wygniatacz lub masielnicę-wygniatarkę.

(2) Maślarnie, które sprzedają lub w inny sposób wprowadzają w obrót masło wytworzone z pasteryzowanej śmietanki, powinny posiadać aparat do pasteryzacji oraz urządzenia do przygotowywania zakwasu.

§ 16. (1) Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń w maślarniach powinny być takie, aby:

1) z ilości mleka, dostarczonej w ciągu dnia, śmietanka mogła być odciągnięta w ciągu najwyżej trzygodzinnej pracy wirówki (wirówek), przyjmując za podstawę jej (ich) katalogową sprawność,

2) pasteryzacja śmietanki, uzyskanej z dostarczonego mleka, mogła być ukończona najpóźniej w ciągu godziny po odciągnięciu śmietanki, pasteryzacja zaś śmietanki dostarczonej do maślarni mogła być ukończona w ciągu 2 godzin po jej dostarczeniu do maślarni.

3) śmietanka mogła być schłodzona do temperatury poniżej + 10° C przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz.

(2) Wielkość masielnic powinna być taka, aby przy największym dziennym wyrobie masła zmaślanie śmietany nie odbywało się więcej niż trzy razy dziennie w każdej masielnicy.

(3) Urządzenia do przygotowywania zakwasu z czystych kultur powinno umożliwiać utrzymywanie temperatury w granicach od + 20 do 30° C.

Ciąg dalszy nastąpi.

## OGŁOSZENIA SĄDOWE.

Sąd Grodzki w Pszczynie
dnia 11. grudnia 1936 r.
Prez.: 1045/36
2. O. K.

„Z dniem 1. stycznia 1937 r. przydzielone zostały gminy, należące dotąd do rewiru I komornika Sądu Grodzkiego w Mysłowicach, a to: 1) Bijasowice (i Bijasowice-Kopań), 2) Górki, 3) Hołdunów, 4) Jedlina, 5) Lędziny (i Lędziny-Ławki), 6) Smardzowice — do rewiru komornika Sądu Grodzkiego w Pszczynie, którego biuro mieści się w gmachu sądowym — I piętro — pokój nr. 16. —“

**(—) W. Niemiec**
Kierownik Sądu.

---

Do rejestru spółdzielni S. 36 Pszczyna wpisano dnia 8. lipca 1936, przy firmie Spółdzielnia Osadniczo-Budowlana spółdzielnia zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Pszczynie, że uchwałą walnych zgromadzeń z dnia 25. kwietnia 1935 i 22. marca 1936 o rozwiązaniu spółdzielni otwarto likwidację. Likwidatorami są Zupok Józef, Ringwelski Leon i Olesz Jan.

**Sąd Okręgowy w Katowicach.**